

Το ὄραμα του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=492194>

Διότι όταν με το θεϊκόν σου φως κατηύγασες τα πάντα και εμέ τον ταλαίπωρον και μετέβαλες την νύκτα της ζώσης εις την αμαρτίαν ανθρωπότητος εις φωτεινοτάτην ημέραν, τότε με ηξίωσες να ίδω αυτόν κατά τρόπον φοβερόν μέσα εις αυτό το φως και εις το ύψος της θεότητός σου ωσάν να ήτο εις τον ουρανόν, να στέκεται πλησίον της θεϊκής σου δόξης χωρίς να είναι στολισμένος με κάποιο στεφάνι, ή με λαμπρόν ένδυμα ή να έχη μεταβληθή η όψις του, αλλά μου τον έδειξες εις τον ουρανόν όπως ακριβώς ήτο όταν εζούσε μαζί μου και τον έβλεπον καθ' ημέραν.

Διατί άραγε μου τον ενεφάνισες τέτοιον;

Διά να μη νομίσω ότι άλλος ήτο εκείνος που ευρίσκετο ανάμεσά μας και άλλος εκείνος που μου εφανερώθη εκεί και πλανηθώ και δεν εύρω τον καλόν ποιμένα εγώ το χαμένο πρόβατον.

Αλλ' όμως, ούτε με αυτό το θαύμα που έγινε εις εμέ αντελήφθην ο δυστυχής,

αλλά παρεσύρθην από την αμέλειαν και την αδιαφορίαν και περιέπεσα πάλιν εις τα προηγούμενα κακά αν μη και εις χειρότερα.

Συ όμως, Βασιλεύ εύσπλαγχνε και μακρόθυμε, ούτε και μετά από αυτό με περιεφρόνησες, αλλά διά μέσου αυτού του αγίου με επανέφερες κοντά σου και με ηξίωσες να προσπέσω εις τους αγίους του πόδας, αφού με έβγαλες με το παντοδύναμον χέρι σου και τον υψηλόν σου βραχίονα από τον κόσμον που παραπλανά και με απέσπασες από τα πράγματα και τας απολαύσεις του κόσμου και αφού με απεχώρησες από όλα και σωματικώς και ψυχικώς, -ω ποίον θαύμα έγινε, ω πόσον μεγάλην αγάπην και συμπάθειαν έδειξες προς εμέ, φιλόανθρωπε Βασιλεύ- με ετοποθέτησες εις την κατηγορίαν εκείνων που σε υπηρετούν.

Μετά από αυτά, λοιπόν, Δέσποτα, δεν μου εχάρισες μόνον την συγχώρησιν των αναρίθμητων μου αμαρτιών διά πρεσβειών του αγίου σου, αλλά και όλα τα αγαθά που προανέφερα, ή διά να είπω καλύτερα, εσύ έγινες δι' εμέ τα πάντα.

Επειδή εκατοίκησες εσύ προτήτερα μέσα εις εκείνον και αφού τον κατηύγασες με το φως της θεϊκής σου δόξης, δι' αυτό όταν τον επλησίασα και έπιασα τα πόδια του με μετάνοιαν και πίστιν, εγώ αρχικώς ησθάνθην μίαν θείαν θερμότητα, έπειτα μίαν μικράν λαμπράν φεγγοβολήν, έπειτα ησθάνθην μίαν μικράν θείαν πνοήν, μετά ησθάνθην από αυτήν να εξέρχεται φλόγα εγκάρδιος που ανέβλυζε διακόπως ποταμούς δακρύων, έπειτα ησθάνθην εις τον νουν μου μίαν λεπτήν ακτίνα, που ήστραψε, ταχύτερον και από αστραπήν, έπειτα ενεφανίσθη εις εμέ κάτι ωσάν φως μέσα εις την νύκτα και ωσάν νεφέλη μικρά και μοιάζουσα με φλόγα, η οποία εκάθησε επάνω εις το κεφάλι μου, ενώ ήμην πεσμένος κατά πρόσωπον και έκανα την προσευχήν μου.

Κατόπιν εξηφανίσθη και ύστερα από ολίγον επαρουσιάσθη εις εμέ πάλιν εις τον ουρανόν*.

Έπειτα και ενώ συλλογιζόμην τι άραγε να είναι αυτό που βλέπω, μου συνέβη κάτι άλλο περισσότερο από όλα αυτά παράδοξον. Διότι ενώ κατά τον ύπνον μου επειραζόμην από τους πονηρούς δαίμονας και ενώ εσυρόμην με κάποιον τέχνασμά των προς πάθος ρεύσεως και αντεστεκόμην πεισμόνως και εζητούσα την βοήθειαν σου του Κυρίου του φωτός, εξύπνησα, και τοιουτοτρόπως διέφυγα χωρίς να αμαρτήσω από τα χέρια των δαιμόνων.

Και εκεί που εθαύμαζον καθ' εαυτόν διά την αντίστασίν μου και την ανδρείαν και πρό πάντων διά την ακινησίαν μου προς το πάθος, και ενώ εσυλλογιζόμην «Από πού άραγε επέτυχα αυτή την ασυνήθιστον νίκην, ώστε και όταν ακόμη κοιμώμαι να πολεμώ και να αποδεικνύωμαι δυνατώτερος των αντιπάλων και εχθρών μου και να τους νικώ κατά παράδοξον τρόπον ολοσχερώς διά του Χριστού;» - ω ποίον θαύμα- αμέσως είδον εντός μου, εκείνον τον οποίον ονόμαζον ότι ευρίσκεται εις τον

ουρανόν -εννοώ εσένα τον Δημιουργόν μου και Βασιλέα Χριστόν- και τότε αντελήφθην ότι ήτο ιδική σου η νίκη, την οποίαν με κατέστησες ικανόν να επιτύχω κατά του διαβόλου.

* Εις το προηγηθέν τμήμα περιγράφονται κατά τρόπον εκπληκτικόν τα διάφορα στάδια της θείας ελλάμψεως. Ο άγιος έχων πλήρη συνείδησιν εαυτού παρακολουθεί τας αλληλοδιαδόχους βαθμίδας της μεταβάσεώς του από την φυσικήν εις την υπερφυσικήν κατάστασιν των αναγεννωμένων τέκνων του Θεού. Πρόκειται διά μίαν ζωντανήν αποκάλυψιν του Θεού.

Απόσπασμα από την Α' Ευχαριστία του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, η οποία περιέχεται, στο βιβλίο «Συμεών του Νέου Θεολόγου», 3ος τόμος, «Κατηχήσεις ΚΑ' - ΛΔ', Ευχαριστία 1-2», της σειράς βιβλίων Άπαντα των Αγίων Πατέρων, των εκδόσεων Ωφελίμου Βιβλίου. Μετάφραση, σχόλια Ηλίας Τσιάκος, θεολόγος, νομικός.